

Barrenetxeko iru argin-mutillak eta zaldi baltza

Iru mutill ziran Barrenetxian, eta irurak argiñak. Joxe, Baldasar, eta Peru gaztiena.

Mendikuriñ egiten eben aste guztian bierra argintzan. Astelen goizetan, egun-sentia baño lenago urtetan eben Ibarretik, eta zapatu illuntzietan etxeratzen ziran irurak.

Neguko zapatu batian, Mendikuriko tabernan entretenidu ziran pixkat, eta berandu egin jakien.

Gau illuna, eta dexente beteta etozan, kontu kontari eta kanta kantari, irurak umore onian.

Etziran konturatu Ibarreko kanposantura eldu ziranian, eta alegere pasau ziran andik, aitiaren egin barik.

Kanposantu ondoko arboladoian sartu ziranian, ixildu ziran pixkat. Illun eguen, eta etzan gauza aundirik ikusten. Baltzunak zirudien zugatzak.

Arboladoi-erdi ingurura eldu ziranian, mozolu zaratia entzun eben, eta Baldasarrek esan eban:

—Sorgiñak ete dabiltzaz ba emen gaur gabian?

Eta Peruk barre-algaradia.

Gero barrero be kanta kantari, iru argiñak.

Baiña laister ixildu ziran. Zaldi baltz aundi bat bidiaren erdian, geldi geldi.

Peruk, bidetik kentzia gura, eta makillakada bat emon buruan.

Baiña zaldi baltza ixillik eta geldi, lengo lekuan.

Peruk, len baiño makillakada aundiagoa, eta zaldiak ikararik be ez.

Irugarren makillakadia, indar guztiagaz, Peruk.

Orduan zaldia aunditu egin zan, bide guztia bete arte, eta arbolak beste azi.

Ariñeketiari emon eutsien iru mutillak, eta etxera sartu arte gelditu be ez.

Gaixotu egin zan Peru, eta ez eban osasun onik euki bizitza guztian be.

BITAÑO.

Iruren, 1961-XII-3n.